

„Îți săruți destinul -
fără să vrei. Ca un pahar din
care trebuie să bei”

- Lucian Blaga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul I

Numărul 22 (593/1067)
30 noiembrie - 6 decem-
brie 2011

Mircea Geoană – o filă dintr-un dosar „disjuns”?

Cezar A. Mihalache

Și dacă ar fi fost condamnat la „execuție”, lui Mircea Geoană tot i s-ar fi dat dreptul la o ultimă țigară! Dar „ce țigară?! PSD nu i-a mai permis fostului candidat la Președinția României nici măcar o ultimă rostire în propria-i apărare, „executându-l” mișelește. Executat pe treptele partidului devenit eșafod, nu atât pentru el, cât mai ales pentru PSD-ul de azi. O acțiune de epurare prin care social-democrații nu fac decât să repete, cu o încăpățănare și aplecare spre răfuiala personală aproape mimetice, vechile greșeli.

Capitale chiar, PSD riscând, în condițiile în care „călăii” săi politici, în loc să atace haitele trădătoare de la putere, se răfuiesc cu himerele din ceea ce a fost cândva PSD, să se decribilizeze definitiv

Din nou, chiar dacă zarurile erau oricum aranjate pentru a da decizia dorită, cu voturi clar majoritare pentru excluderea lui Mircea Geoană, călăii politici din PSD s-au grăbit, repetând eroarea care stă parcă ca un blestem la fundațiile acestei formațiuni indiferent de aronimele pe care le-a purtat de-a lungul a mai bine de două decenii.

O grabă care nu a făcut decât să ridice noi și noi semne de îndoială acolo unde ar fi trebuit să se impună forța argumentelor, faptele derulându-se într-o formulă atât de discutabilă încât nici nu ar fi putut genera altceva decât îndoială.

Astfel, deși ar fi fost atât de simplu să-l elimine politic pe șeful Senatului, executanții social-democrați (și ai social-democrației, în același timp) au forțat inutil faptele, rămânând, culmea, ei, și mai puțin Mircea Geoană, cu un

mare semn de întrebare vizavi de moralitatea și integritatea deciziilor. În fapt, suntem în fața unuia dintre sindromurile clasice în generarea instabilității interne de care suferă PSD.

O formațiune care, ori de câte ori a încercat să scape de câte un personaj, transformat în paria pentru a masca adevăratele focare de ruptură lăuntrică, nu a reușit decât să creze fisuri prin care acesta să-și reconstruiască, din postura de victimă, o nouă prezentă. Să-i mai enumerăm? Ion Iliescu, Adrian Năstase...

Acum însă, prin Mircea Geoană, PSD a făcut chiar mai mult de atât, deschizând o adevărată „cutie a Pandorei”.

Pentru că, în clipa în care a abordat excluderea din partid pentru întâia oară în istoria formațiunii, și cu un personaj mult mai șters prin faptele sale de „trădare” internă decât multe alte personaje mult mai pretabile excluderii imediate (și nu trebuie să ne amintim decât de ciubucarul pesedist din Parlamentul Europei care a trădat încrederea unei țări care l-a trimis acolo), formațiunea a intrat într-un proces de autodevalorare cu mult dincolo de simpla vânătoare de vrăjitoare.

Or, de acum înainte, orice este posibil, iar faptul că, după acest prim „succes” în lărgirea spațiului de manifestare a propriilor orgolii și frustrări, este previzibil ca Victor Ponta să nu se oprească doar la agățarea unei singure victime în inscтарul în care pare că vrea să transforme o bună parte a PSD-ului. Și nu se va opri probabil decât în momentul în care în jurul său vor fi doar trepăduși „yesmeni”. Iar „cazul Mircea Geoană” nu dovedește doar lipsa de democrație din PSD, ci, mai ales, aplecarea noilor generații, nedebarsate de mentalitatea de slugărnice, spre împlinirea poftei „lider-

ilor” nenăscuți pentru a fi lideri, dar creați prin îndepărtarea celor nepotrivți din preajma lor. Căci, dacă Mircea Geoană nu mai putea dezamăgi pentru că nu mai avea cum să o facă la același nivel ca „maximul” atins când a pierdut alegerile, tânărul „injurist” Șova și stăpânul său (președinte de partid, dar nu lider de masă) au făcut-o pe deplin.

Dacă aceștia ar fi așteptat măcar cinci minute, atât cât șeful Senatului să ajungă în fața „executanților”, fie și doar pentru a i se citi ironic un verdict deja luat, lucrurile ar fi avut poate o fațadă de minimă autoritate. Mircea Geoană nu ar fi primit glonțul excluderii pe la spate, iar lucrurile ar fi fost altfel „clasate”.

Nu s-ar mai fi văzut că PSD hotărăște cu același spirit „democratic” specific și altor partide, nu ar mai fi ieșit în evidență că deciziile se iau tot peste capul electoratului, ale intereselor și sensibilităților acestuia.

P.S.:

Poate că „fileul” peste care se joacă meciul din PSD ar trebui răsturnat... Poate că „excluderea” lui Mircea Geoană a fost atât de pripită și nefericită fundamentată dintr-un motiv cât se poate de pragmatic. Unul care să justifice riscul asumării controverselor doar pentru a evita un scandal cu mult mai dramatic pentru PSD. Căci, dacă lui Mircea Geoană i s-a potrivit fie și o filă dintr-un dosar disjuns din „disjuncțiile” cvasipolitice ale aceleia care și-a suflat interesele prin toată politichia, atunci această grabă nu mai este condamnată. Ba, chiar pălește în fața răului care s-ar fi produs dacă anumite informații ieșeau la iveală înainte ca partidul să se debaraseze de o grea piatră de moară de... vânt.

„Maica Domnului” pe scenă

marcați și cu lacrimi în ochi: „- Cum au reușit să filmeze atunci? Erau pe atunci aparate de filmat?”

Am încercat să le explic că este o reconstituire, că este un film, dar degeaba. Artistul care juca rolul Mântuitorului și artista care juca pe cel al Maicii Domnului se identificau cu persoanele biblice propriu-zise. Am mai văzut-o de atunci pe artistă în diferite emisiuni dând interviuri sau jucând alte roluri. Totuși, rolul de Maica Domnului i-a marcat viața și a făcut-o de neuitat pentru oricine a văzut filmul.

În emisiunea amintită, Doamna Maia Morgenstern ne-a dezamăgit pe toți. Nu negăm valoarea artistică a prestației. Doamna Maia a fost și în noile roluri la același nivel dintot-

Al. Stănculescu
Bârda

La o recentă emisiune a Luianei Tudor, „O dată-n viață”, printre alți artiști și figuranți, a apărut și Maia Morgenstern, evreică de origine română, artistă la Teatrul Evreiesc din București. Actrița a devenit celebră prin rolul Maicii Domnului, pe care l-a jucat în filmul Patimile lui Hristos al regizorului Mel Gibson.

Ne-a impresionat pe toți prin naturalețea cu care și-a jucat rolul, am plâns cu toții de durerea ei și pentru mulți dintre noi artista s-a identificat în momentele acelea cu însăși Maica Domnului. Au fost enoriași ai noștri, care m-au întrebat sincer

trădează? De cele mai multe ori regizorii și artiștii își pun amprenta pe produsul cinematografic, în detrimentul textului propriu-zis. Personal am fost oricând dezamăgit, când am vizionat un film religios. Filmul îmi prezenta o altă realitate decât aceea care mi se întipărise în minte în momentul când citisem textul. Era altceva. Pe lângă faptul că filmul introduce scene și dialoguri inventate, artiștii nu se identificau întru totul cu persoanele sfinte pe care le reprezentau. Dacă îi mai vezi peste câțiva timp țopăind pe scenă pe ritmuri mai mult sau mai puțin deocheate, ori îi recunoști în alte filme participând la momente obscene, de care orice om de bună-credință se rușinează, este

deosebite, se îngrijorează de soarta țărilor puternic îndatorate, le ceartă și le dă sfaturi despre ce ar trebui să facă. Dar, se vede bine, comportamentul economic al germanilor nu a fost diferit de

dăunător credinței adevărate. Filmul se transformă într-o unealtă foarte periculoasă a secularizării, a desacralizării a ceea ce este sfânt, intangibil. Este o coborâre artificială a sacralului la nivelul umanului, pentru a-l batjocori. Este ceea ce făceau grecii și romanii cu zeii și zeițele lor, când le atribuiă toate trăirile și micimile ființei umane, când îi făceau eroii unor istorii și acțiuni păcătoase, care numai de zei nu erau demne. Cât de minunată ar fi „arta” cinematografică, ea trebuie să-și păstreze domeniul ei propriu, ci să nu se amestece în cel religios. La fel și artiștii, cred că ar fi bine să nu-și întineze prestigiul, măreția. Pot foarte bine să-și câștige celebritatea fără a profana domeniul sacru!

Regele e gol...

Matei Mircioane

Există prejudecăți care te țin încremenit în idee, în spațiu și timp, nu te lasă să vezi lumea în evoluția ei, există prejudecăți care te demobilizează, există prejudecăți care (asta chiar e interesant!) te propulsează spre victorii. Există, de exemplu, prejudecata că nemții sunt un popor harnic, disciplinat, meticulos, econom, perseverent, constructiv.

Nimeni nu mai stă să analizeze situații, cazuri particulare, întâmplări care ies în afara acestei proiecții. Eticheta a fost pusă și evenimentele se analizează pornind de la acest dat al poporului german, considerat axiomă. Când se vorbește despre criza mondială, Germania este scoasă din discuție, pentru că, (nu-i așa?) un popor exemplar prin atitudinea față de muncă nu se poate să aibă aceleași probleme ca celelalte popoare, ca de exemplu cele meridionale, care sunt leneșe, indolente, risipitoare.

Aflăm acum, de la președintele Consiliului Miniștrilor de Finanțe din zona euro, că datoria Germaniei este îngrijorătoare, fiind mult mai mare decât a Spaniei, atât în cifre absolute, cât și în procente. În vreme ce Spania, considerată a fi în preajma falimentului, are o datorie publică de 61 la sută, Germania are o datorie de 63 la sută! Prin comparație, datoria publică a României este de 38 la sută.

Și totuși, Germania se comportă de parcă nu ar avea probleme deosebite, se îngrijorează de soarta țărilor puternic îndatorate, le ceartă și le dă sfaturi despre ce ar trebui să facă. Dar, se vede bine, comportamentul economic al germanilor nu a fost diferit de

al celorlalți europeni. Și germanii s-au împrumutat, și germanii s-au bazat pe credite și consum. Însă, dacă toți știm că Germania este exemplară, Germania se comportă ca atare. Și, să recunoaștem, cel puțin până în prezent această prejudecată o ajută. Este acesta un comportament, să-i zicem „sindromul regelui”, care se comportă ca un rege, în special dacă și el și cei din jur știu că e rege, chiar dacă este îmbrăcat în zdrențe sau este în pielea goală.

Acest lucru îl poate ajuta, îl poate face să impună respect, până la un moment dat, când cineva, mai puțin atent la cuvint și mai atent la realitate se apucă să strige: „Regele e gol!”. Acel moment poate declanșa o mare tulburare, chiar o dramă, deoarece lumea își dă seama că a trăit în iluzie. S-ar părea că momentul acela este aproape ori, chiar, a și sosit. Și ne trezim că întreaga Europă, întreaga lume occidentală se află în aceeași găleată. De fapt, ne aflăm în același mare rahat, din care nu vom ieși decât prin mari eforturi și sacrificii individuale și colective. Desigur, unii se vor sacrifica mai mult, alții mai puțin, alții de loc. Depinde unde i-a așezat viața, întâmplarea, deciziile personale, deciziile altora și prejudecățile, personale și colective. Ca o observație colaterală privind prejudecățile, respectiv etichetele, aplicate unor persoane: Dacă lui Geoană i s-a aplicat eticheta de prostănac, lui Iliescu eticheta de înțeleptul partidului (social democrat), lui Băsescu eticheta de mână forte, lui Frunzăverde eticheta de stăpânul județului Caraș-Severin, ei se vor comporta ca atare.

Holocaustul împotriva poporului român

Gheorghe Funar

Se apropie iarna, iar românii sunt „bombardați” și manipulați zilnic, prin mass-media, cu o mulțime de informații referitoare la unele aspecte ale dezastrului economic și social înfăptuit pe bază de programe de către Regimurile Iliescu, Constantinescu și Băsescu, în colaborare cu eternul guvernator al Băncii Naționale a României, membru al Comisiei Trilaterale și, mai nou, al Clubului Bilderberg. Forțele oculte din străinătate, împreună cu alogeni care de 22 de ani fac cu schimbul la conducerea României, se grăbesc să-și îndeplinească, la termen, obiectivele principale din Holocaustul împotriva românilor, respectiv:

1) Lichidarea Poporului Român, urmaș al Poporului Primordial, al Adevăratului Popor Ales de Bunul Dumnezeu, care a dat lumii cea mai veche civilizație și care trăiește de mai bine de 10.000 de ani în Grădina Maicii Domnului, în Dacia Edenică.

2) România să nu mai existe ca stat pe harta Europei.

3) Materializarea proiectului „Israel în România”, în 25 de ani, respectiv pînă în 2014!

Tot ce a fost programat și s-a desfășurat în România, în perioada decembrie 1989-noiembrie 2011 și va continua în anii următori, face parte din Holocaustul împotriva românilor, care se derulează în ritm accelerat, cu susținerea directă sau tacită a partidelor politice parlamentare și a UDMR, precum și prin acțiunile anunțate de președintele Băsescu și care sînt înfăptuite de Guvernul Boc, controlat de Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Comisia Europeană.

Populația României a aflat, la mijlocul lunii noiembrie 2011, de la studiourile publice și private de televiziune și radio, prin gura președintelui Băsescu și a premierului Boc, că, în plină criză internațională, în România se înregistrează o creștere economică spontană, meteorică, nepregătită și neașteptată, a treia ca mărime din Europa. De asemenea, se zice că a crescut producția

agricolă cu 25 la sută față de anul 2010. Cifrele sînt statistice și hîrtia le suportă. În timpul Regimului Ceaușescu, minciunile erau ceva mai mici, inclusiv în agricultură. Se știe că minciuna are picioare scurte, inclusiv la Institutul Național de Statistică, la Palatul Cotroceni și la Palatul Victoria. Dacă ar exista cu adevărat o creștere economică, președintele Băsescu și premierul Boc nu ar avea nici un argument care să justifice blocarea revenirii la salariile bugetarilor dinaintea tăierilor, precum și majorarea pensiilor măcar cu rata inflației. Pentru anul 2012, aceiași vremelnici conducători ai României anunță o creștere economică modestă, reducerea deficitului bugetar și a inflației dacă nu va reveni criza în țările vest-europene. Pe lîngă aceste preziceri portocalii sau verzi, tot președintele Băsescu și premierul Boc îi înștiințează pe români că pensiile și salariile rămîn înghețate, iar drepturile salariale cîștigate în instanțele judecătorești nu vor fi plătite decît peste 5 ani sau mai tîrziu, cînd vor fi bani pentru bugetari.

Deocamdată sînt numai bani de furat de către maeștri portocalii în acte de corupție, cum sînt cei arestați de la Cluj-Napoca și cei care așteaptă mandatele în București. Pentru prima dată, președintele Băsescu a declarat public că dacă, după vizita sa la Curtea Constituțională, aceasta va decide că trebuie plătite drepturile salariale și pensiile tăiate de Guvernul Boc, atunci hotărîrea respectivă nu va putea fi aplicată din lipsa banilor. Pentru această declarație a președintelui Băsescu, care încalcă Constituția României, Opoziția (PSD, PNL și PC) a anunțat că va începe procedurile legale pentru suspendarea sa. Demersul este necesar și legal, dar nu va avea finalitate! Liderii Opoziției se pare că nu au aflat că, din inițiativa parlamentarilor PDL, în toamna anului 2010, forul suprem legislativ a votat modificarea și completarea Legii Curții Constituționale pentru a face, practic, imposibilă suspendarea din funcție a președintelui Băsescu.

Acesta a promulgat, cu multă plăcere, această lege, pe care ar fi bine să o citească președinții PSD, PNL și PC. De cîteva zile, președintele Băsescu afirmă și premierul Boc

repetă că „Nu sînt bani”! Sub acest pretext, cei doi și alții care îi dirijează au stabilit că nu sînt bani pentru plata integrală a pensiilor și salariilor, a ajutoarelor sociale, pentru Învățămînt, Sănătate, Armată, Poliție și Agricultură. Regimul Băsescu-Isărescu-Boc are bani pentru a plăti datoriile și dobînzile la băncile străine, de 18 miliarde euro și 2,5 miliarde euro în anul 2011 și de 20 miliarde euro și trei miliarde euro dobînzi în anul 2012. Același regim are bani mulți pentru clientela politică, inclusiv pentru fraudarea alegerilor locale și parlamentare din anul 2012.

De ce nu sînt bani? Nu-i întrebă nimeni! Nici pe președintele Băsescu, nici pe guvernatorul Isărescu, nici pe premierul Boc, nici pe ministrul de Finanțe...

Nimeni nu poate crede că în România, unde sînt milioane de oameni harnici, bine pregătiți profesional și dornici de muncă, într-una dintre cele mai bogate țări din lume în resurse naturale, guvernării se plîng că nu au bani! Cine poate crede că Guvernul României nu are bani după ce Regimurile Iliescu, Constantinescu și Băsescu, bine consiliate de veșnicul guvernator Isărescu, au la activ, cel puțin următoarele:

1) Privatizarea cîtorva mii de societăți comerciale, cu o valoare totală de piață de peste 700 miliarde euro. La acestea se adaugă lista companiilor pe care FMI și Banca Mondială le cere Regimului Băsescu-Isărescu-Boc să le privatizeze de urgență: TAROM, CFR Electricitate, Societatea Națională a Lignitului Oltenia, Electrica Feroviar, Hidroelectrică, Romarm, Oltchim, Electrica, CFR Marfă, Cuprumin, Electrica Serv, Electrica furnizare proprie, Compania Națională a Huilei Oltenia și Hunedoara, Petrom (procentul de 10%, cît mai are Satul Român), Nuclearelectrică, Distribuție Electrică, Transelectrica și Transgaz. În legătură cu aceste firme, la Radio România Actualități, în ziua de 16 noiembrie a.c., președintele Băsescu a declarat că nu este important prețul pentru privatizările din anul 2012, ci sumele pe care le vor investi noii proprietari străini“.

Ca urmare, toate aceste firme vor fi date la cei agreeți de FMI, Banca Mondială și Comisia Europeană pe bani puțini, pe mărunțiș. Astfel, va fi

risipită o altă mare parte din averea Poporului Român. Subminarea economiei naționale este evidentă și pentru Parchet, și pentru DNA.

2) Concesionarea exploatarii resurselor naturale din România, cu o valoare de peste 1 000 miliarde euro. Acum, se pregătește vînzarea rapidă, pentru numai 50 milioane euro, a celui mai mare zăcămint de cupru din lume (peste 1,5 miliarde tone), aur și argint, cel de la Roșia Poieni, estimat la peste 50 miliarde euro. La Agenția Națională pentru Resurse Minerale (ANRM), subordonată Guvernului Boc, se stă la coadă pentru obținerea licențelor de exploatare a resurselor naturale ale Poporului Român, la cele mai mici redevențe din lume.

3) Împrumuturi externe uriașe, de peste 150 miliarde euro. Regimul Băsescu-Isărescu-Boc a împrumutat, în numai trei ani, peste 80 miliarde euro. În fiecare lună, acest triumvirat îndatorează Poporul Român cu 1,5-2 miliarde euro, sume împrumutate de la băncile străine și la dobînzi foarte mari.

Pentru anii 2012-2014 se pregătește tere-nul pentru îndatorarea României cu sume incredibil de mari!

Numai din aceste trei surse, rezultă că Regimul Băsescu-Isărescu-Boc ar trebui să aibă bani și nu există justificare logică și economică pentru lipsa lor. Atît Puterea, cît și Opoziția, cu acordul sau impunerea FMI, Băncii Mondiale și Comisiei Europene, au înghețat creșterea veniturilor la Bugetul de Stat cu circa 20 miliarde euro pe an, prin refuzul:

a) abrogării Legii nr.555/2004 privind privatizarea PETROM, pentru care există o propunere legislativă a PRM. Numai prin abrogarea acestei legi s-ar obține anual venituri la Bugetul de Stat de șaptezec miliarde euro;

b) modificării redevențelor plătite de titularii licențelor de exploatare a resurselor minerale din România, redevențe care sînt cele mai mici din lume;

c) abrogării art.216 din Codul fiscal, prin care sînt scutite de plata impozitelor către Statul Român firmele care exploatează și exportă

direct țitei și gaze naturale;

d) redeschiderii de către Guvernul României a firmelor care au fost închise în urma privatizărilor frauduloase.

Pe această cale se pot asigura milioane de locuri de muncă și venituri substanțiale la Bugetul de Stat. Guvernul Boc V a sfidat legea și nici după o lună de la termenul legal, de 15 octombrie, nu a prezentat la Parlament proiectele de lege ale Bugetului de Stat și Bugetului Asigurărilor Sociale de Stat pentru anul 2012. Întîrzierea este datorată și înghețării ajutoarelor sociale. Cu toate că președintele Băsescu a declarat, la Radio și Televiziune, în ziua de 16 noiembrie a.c., că „știu că românilor le este greu”, totuși el acționează împreună cu Guvernul Boc V și la comanda FMI și Băncii Mondiale pentru tăierea a circa 50 de ajutoare sociale. De ce?

Pentru exterminarea cît mai rapidă a beneficiarilor acestor ajutoare sociale și a familiilor acestora! În timpul Regimul Băsescu-Isărescu-Boc s-a ajuns ca, în luna noiembrie 2011, mai mulți români să ceară autorităților locale și centrale să fie eutanasiați, pentru că nu mai au din ce trăi și nici bani pentru medicamente. Un caz cutremurător, mediatizat de televiziuni, este cel al doamnei Staicu Ramona, din orașul Strehaia, județul Mehedinți, care, împreună cu fiica sa grav bolnavă, a solicitat în scris prefectului județului să acționeze pentru obținerea aprobărilor legale ca să fie eutanasiați.

Cu toate că președintele Băsescu și premierul Boc au aflat despre acest caz, unic în Europa, ei nu au întreprins nimic pentru salvarea lor. Nu au găsit nici timpul necesar pentru o deplasare pînă la Strehaia. Este o chestiune de zile pînă cînd pachetul de legi impus de FMI va fi trecut prin Camera Deputaților, iar de la 1 ianuarie 2012 se accelerează Holocaustul împotriva românilor. Ce-i de făcut?

Românii trebuie să afle adevărul, să se unească și, în mod pașnic, să iasă în stradă pentru a-și apăra dreptul la viață, la ocrotirea sănătății, la muncă, la proprietate privată, la învățătură și la un nivel de trai decent în Uniunea Europeană.

Cazier moral de politician... penal – serial despre cei mai lustrabili și miserabili (ș)parlamentari

Romeo Tarhon

FIȘA PENALĂ a inculpabilului SILVIU PRIGOANĂ

(Notă: Pentru a lua prin surprindere în jungla lor politică greu accesibilă cât mai mulți prădători, am început seria dezvăluirilor cu șacalii, hienele și coioții mai mici).

Pedelistul cu buletin de București, Silviu Prigoană, nu este nici șacal, nici hienă, nici măcar coiot din casta prădătorilor mici, dar nici mare sconx nu este, deși tot ce face pute, căci nu are glanda prea mare pentru funcții politice în partid și stat, însă este, de departe, cel mai mare vulpoi, cel mai viclan și acaparator prădător, un adevărat model al minciunii, demagogiei, traficului de influență și corupției pentru animalele politice din zooșparlament.

Un mare păcălici...

Ca demagog profesionist, cumătrul vulpoi a penetrat cu tupeu în haita politică direct din vizuina hoțomanilor, cotizând exemplar cu sume fabuloase pentru partid, păcălind electoratul prin gogorițe nemaitrâmbitate de către alte fiare și orătanii politice până atunci, între care cea mai umflată, bășicoasă și urzicoasă a fost promisiunea de a înapoia Casa Poporului poporului, megaclădirea ceaușistă confiscată cu toată nesimțirea de către aleșii

iepurașilor orbi și surzi. Conu` vulpoi Prigoană este unul dintre cei mai hrăpăreți băieți descuscăreți care îi păcălesc pe nătăfleți și unul

dintre guralivii apărători ai privilegiilor de haită prin sabotarea și boicotarea inițiativelor unora, altora – fără aptitudini la furat - de modificare a legilor care le permite (ș)parlamentarilor să fure cvasilegal de la stat, așa cum s-a bătut cu păroasele-i labe (din față) în piept în campania electorală însuși Prigoană.

Dar mierea, pas-trama de oaie și cașul de furat sunt mult mai gustoase dacă ursul face legea albinăritului, lupul legea oieritului, și vulpea legea cașcavelitului (!)... Afaceri negre cu legi albe...

Silviu Prigoană este, potrivit unor anchete „discrete” date publicității, primul în topul celor mai bogăți îmbogățiți prin politică în urma afacerilor cu statul, sau facilitate de către stat. Doar și dând crezare că ar fi sincere și complete declarațiile lui de avere, pe lista averilor lui incredibile figurează nenumărate proprietăți în țară și în lume și bunuri dintre cele mai valoroase, mici și mari, de

la mobile de epocă la întregi colecții de tablouri, antichități, timbre, monede, ceasuri... reprezentând sume cu adevărat exorbitante. Vă puteți face o imagine doar și din faptul că Declarația acestui deputat conține 309 pagini și o listă nesfârșită cu 12 397 de contracte încheiate de firmele imperiului Prigoană. Vă imaginați că majoritatea acestor contracte sunt cu statul sau participative cu instituții terțe de stat. Nu mai este nici o noutate că, de pildă, Rosal Grup SRL, megafirma de salubritate a regelui gunoaielor a acaparat în câțiva ani (de mandat politic al rapacelui deputat) o mare halcă din țara gunoaielor și tot ce figurează în administrația statului pe uriașe arii de stoarcere a banilor de la amărăștenii care plătesc pentru un metru cub de gunoi pe săptămână și pe locuitor o taxă la valoare occidentală dintr-un venit de lumea a treia, fără ca vreun cetățean, pe foamea și pe praful ăsta, să producă măcar un metru cub de deșeuri pe lună...

Despre (ș)parlamentarul Silviu Prigoană s-ar putea scrie mulți metri cubi de dosare dacă s-ar supune anchetelor penale faptele acestui personaj alegoric de fabulă dâmbovițeană care înșfacă prin minciuni și păcăleli bucata de caș de la ciocul... papagalilor care l-au votat.

Să-mi iau azil politic în Uganda?

Traian Vasilcău

Fratele meu, care putea fi lesne mitropolit, îmi oferă cadou un sfat de milioane de ruble transnistriene: să plec din acest stat, care nu-i de mine, nu-i pentru mine și care poate exista fără mine un miliard de ani, cel puțin.

Să plec și să accept oferta ofertelor vieții mele: să-mi iau azil politic în Uganda.

Îl telefonez la unu de noapte pe Lupu la numărul care-mi lipsește cu desăvârșire. Doarme președintele, ca tot omul. Doarme și dulce visează că în sfârșit s-a născut..., în sfârșit... Îl telefonez la două de noapte pe Vladimir Vasilievici la cele două numere samavolnic ocupate de Smirnoff.

Doarme primul ministru, ca tot stejarul.

Doarme și falnic visează că în sfârșit s-a împlinit..., în sfârșit...

Îl telefonez la trei de noapte pe Ghimpu la numărul lui Traian Băsescu.

Doarme ex-președintele și visează că trebuie să plătesc în continuare chiria și serviciile comunale pentru biroul, în care nu pot să dorm și nici nu am drept să visez, chiar dacă mai multe ONG-uri, vecine cu mine, sunt scutite de așa ceva și vreme de secole beneficiază de alocări grase din bugetul Primăriei conduse de NOI.

Iar DI NOI, îmi aduc aminte, mi-a promis în 2007 că Legea Antidiscriminare în sfârșit va funcționa în Chișinău..., în sfârșit...

Îl telefonez, din obișnuință, la patru de noapte pe Voronin, la numărul lui Dodon și Mubarak.

Doarme umbra noastră tutelară, doarme profund și visează că n-a fost trădat în sfârșit..., că n-a mai fost..., în sfârșit...

Tus4 dorm, visează și tac.

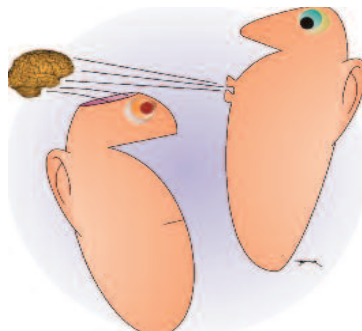
Tus4 au luat câte-o Niagară în gură.

Și-atunci, rămas unicul om treaz din acest stat, sunt tandru îmbrățișat de-o dilemă totală și-o-ntreb: „Face, duodie, s-o iau spre raiul visat de milenii, spre Uganda, sau să mai aștept vreo 20 de ani de promișă antidiscriminare și inexistentă schimbare, ca să mi se permită..., în sfârșit..., emigrarea în Canada, la eschimoși?”...

Întreb. Tus4 dorm, visează și tac..., în sfârșit,...

E cinci de noapte, mă duc și eu cu dilema să dorm.

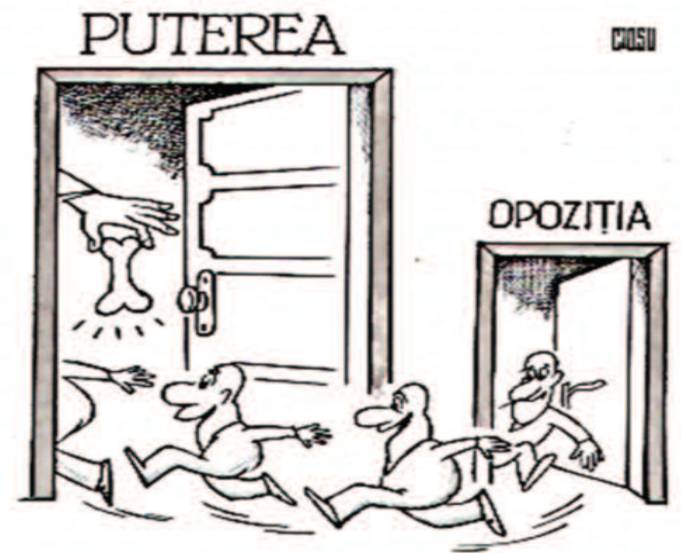
Noapte bună, (ne)Patricia mea!

Poporul Da-Di...

Aurel Brumă

„Obraznicul mănâncă praznicul!” Cu această deviză adânc săpată pe frontispiciul Casei Poporului reiterez parcursul glorios al câtorva personaje exilate sau înlănțuite de fotoliile celor două camere ale legislativului autohton ba, colac peste pupăză, la Parlamentul European. Și cum politica e o treabă grea și murdară (lectură permisivă dintr-un articol data 1886) aleșii au obținut și un supra-spor bănesc al rușinii (așa cum prin '56 primeau gunoierii profesioniști). Dar obrazul le este pupat în contra-balans de clauza de imuni-

tate care, din nefericire, nu a fost extinsă și la ilegalității de tip nou – revoluționarii de Mizil, Tupilați sau Călmățui. Dar nu asta contează în acest moment. Personal, cum am declarat cu mâna pe o hârtie de 100 euro, îl iubesc pe Dan Diaconescu, inițiatorul de geniu periferic al serialului fluviu cu moarta-n popușoi și superbe dialoguri conduse haios pe deasupra sicriilor descoperite unde le-a descoperit.

Vestea că și-a înființat, ca martir al CNA-ului, un popor personal, Poporul Dan Diaconescu și un partid personal, Partidul, m-au umplut de mândrie demografică dar și de o răscolitoare gelozie ca fost inițiator al recompunerii unui partid al Druizilor sau al Carpilor sau Costobocilor așa cum UDMR-ul și ce alte popoare sunt prin parlament. Cum spuneam, vestea m-a făcut să alerg la cimitirul de mașini unde un alt mare admirator al Poporului Da-Di, fost publicist analist, lucrează cu un sfert de normă la desmembrări. L-am găsit într-o baltă de lacrimi deasupra căreia, sub formă de bărcuță, naviga portretul președintelui trufanda. „E jale, a scâncit amicul. S-a condamnat la execuție prin DNA.” Și mi-a împins „programul” de guvernare prezidențială a noului partid al sus numitului Popor Da-Di, adnotat:

20.000 euro x 10 milioane de români care deschid o afacere egal 200000000000 euro; spor de salarii și pensii din alte surse decât bugetul, presupun, alte zeci de miliarde; compensarea taxelor pe care cetățenii nu le vor plăti dar care sunt necesare formării bugetului – alte zeci miliarde; plata unor subvenții de supraviețuire pentru parlamentarii și miniștrii care nu vor mai fi salarizați – alte zeci de miliarde;

În concluzie, icnește amicul, ori că Dan exploatează pe neve Roșia Montană, ori că este moștenitorul secret al lui Rotschild, ori că că, ori că că. Mă uit la desmembratorul de partid: râde câș, în guturai de cinci batiste. Gripa.

Lipsa de imunitate. Și, mai zice el, dacă Poporul Da-Di trage din urnele națiunii ceva lozuri câștigătoare, că de fraieri nu ducem lipsă, ăsta nici gripă, nici alți viruși n-o să mai aibă, c-o pune de-o imunitate parlamentară ce n-a văzut Parisul. La noi e altfel. Și-mi întinde o batistă aproape deloc folosită pe margini. Apoi, supliment pentru tembeli, îmi spune povestea tipului care a ajuns miliardar din clasările de gunoaie prin tomberoane.

Un traseist, domnule, că s-a mutat la Londra.

Ponta – același veșnic și vasal copilot

Cezar A. Mihalache

Deși el este cel exclus din partid, paradoxal, nu Mircea Geoană este acum figura centrală. Ci, Victor Ponta... Care, fie că a realizat ori nu, a fost folosit, speculându-se orgoliile și frustrările sale, pentru a-l mazili pe șeful Senatului. Un Victor Ponta care nu părea la sfârșitul sedinței de „execuție” politică a fostului candidat la Președinție prea mulțumit de sine. Cu atât mai puțin fericit. Pentru că, în vreme ce toți ceilalți „executanți” aveau un zâmbet de satisfacție (de la anon-

imul Rizea, la „grii” Iliescu ori Năstase), Victor Ponta părea cel mai puțin încântat.

Chiar dacă, măcar teoretic, victoria era a lui.

În fond, tocmai demonstrase că are o „mână de fier”, nu?! E drept una care s-ar putea să atârne cât de curând și de funia pe care și-a pus-o, prin deschiderea acestei adevărate cutii a Pandorei Social Democrate, de fragilitatea lui gât politic. Pentru că, în realitate, „mâna de fier” nu a fost a lui, el fiind doar brațul lung de marionetă pus la dispoziția bătrânilor păpușari ai partidului...

De departe, însă, cel mai direct semnal că Victor

Ponta nu deține nici măcar cât negru sub unghie controlul partidului, un mesaj cât se poate de direct și urâcios în același timp, l-a dat chiar Ion Iliescu. Cu o nerușinare demnă de epitele atribuite „la supărare” de către Mircea Geoană, președintele onorific-fondator, sau viceversa, o nesimțire care ar fi trebuit să-l înfurie pe Victor Ponta măcar cât l-au înfuriat vorbele și deplasările lui Geoană pe alte continente, Ion Iliescu s-a dat în stambă ca prim vorbitor. Și, evident, formator de opinii în partid.

Astfel, „onorificul”, dar nu și „onorabilul”, nu a așteptat ca fragilitatea

să-și termine discursul de după excluderea din partid a șefului Senatului, ci a ieșit la rampă eclipsându-l deloc „accidental” pe președintele de drept al PSD-ului.

Poate de aici și mina total nefericită a lui Victor Ponta. O figură prăbușită, departe de imaginea unui proaspăt învingător, ci mai apropiată de aceea a unui personaj care a avut brusca revelație a (ne)rostului său, fiind evident că nu Victor Ponta va fi cel ce, pe mai departe, va decide următoarele excluderi și chiar linia partidului... Pentru că, dacă o parte din formațiune se va frământa până la a desprindere, vinovăția „autodevorării” partidului

va cădea în sarcina lui Victor Ponta. Mai ales dacă se va pune în cele din urmă problema unui congres extraordinar... Și este cât se poate de firesc ca responsabilitatea să-i revină președintelui de partid.

Chiar dacă, la finalul execuției lui Mircea Geoană, Ponta din Pont-ul PSD-ului a încercat să se spele pe mâni de vinovății, subliniind că a fost decizia celorlalți. Cu toții îl vor vedea pe el ca unic vinovat al rostogolirii bolovanului la vale. Chiar dacă au mai pus mâna și unu-altul...

Că așa e în politică...

O fantomă bîntuie prin Europa: Republica Moldova sau Republica Molotov-Ribbentrop

Ilie Bratu

Chiar de la bun început vreau să subliniez: R. Moldova este o anomalie istorică, o consecință directă a Pactului Molotov-Ribbentrop!

Eu îi mai zic REPUBLICA MOLDOVA – coadă de șopîrlă: șopîrla a rămas de partea dreaptă a Prutului, iar coada – pe malul stîng... Paradoxal, dar unii chiar cred că pot face din coadă de șopîrlă-șopîrlă... Rusia comunistă nu s-a limitat doar la ocuparea și anexarea teritoriilor românești de la est de Prut, dar le-a și hăcuit, trecînd în mod absolut ilegal și criminal la Ucraina sudul și nordul Basarabiei, nordul Bucovinei și ținutul Hertza, tăindu-ne, astfel, ieșirea la Dunăre și Marea Neagră și văduvindu-ne de Carpații noștri milenari... Unde ne sunt cetățile noastre de pe Nistru, Cetatea Albă și Hotinul? Unde ne este Cernăuțul nostru istoric? De cînd Tighina face parte din Transnistria?

R. Moldova nu-și controlează o bună parte din teritorii și frontiere, acestea fiind ocupate de ruși... Un astfel de stat se cheamă stat eșuat! În situația cînd REPUBLICA MOLDOVA are frontieră doar la vest, iar la est porțile sunt deschise vraise și controlate de ruși, apare fireasca întrebare: cui aparține, de fapt, frontiera de la Prut?

R. Moldova este un stat insolubil și falimentar la toate capitolele... Experimentul de peste 20 de ani de existență a R. Moldova ca „stat independent” a eșuat definitiv și ireversibil! După 20 de ani de „independentă” PIB-ul REPUBLICA MOLDOVA pe cap de loc. a constituit în 2010 doar 1 630 dolari, tocmai... 50 la sută din PIB-ul anului 1991, în timp ce PIB-ul României a fost de 7 542 dolari/pers! Chiar dacă vom păstra ritmurile de creștere economică, ne-ar trebui cam 40 de ani ca să atingem nivelul anului 1991 și

vreo 150 – pe cel al României! În prezent datoria externă însumată a REPUBLICA MOLDOVA depășește deja cinci miliarde, în timp ce veniturile în bugetul de stat pe anul 2011 vor constitui doar 1.7 mld USD... Situația s-a schimbat pe parcursul anilor din proastă în și mai proastă...

Astfel, dacă în 1991 datorile externe ale REPUBLICA MOLDOVA (în USD) constituiau 180 mln, în 2007 – 2.3 mld, în 2011 – peste cinci mld... REPUBLICA MOLDOVA s-a postat temeinic pe ultimul loc în Europa după nivelul de trai, aceasta nu este în stare să asigure nici dreptul la viață cetățenilor săi... Aname din această cauză lumea pleacă pe un cap din „raiul moldovenesc”. Deja au emigrat circa 1.3 milioane de persoane (38 la sută!) și exodul continuă!

Rămîn satele pustii, se închid școlile din lipsă de copii, ni se stinge Neamul vîzînd cu ochii! Iar cei plecați nu se mai întorc (la ce să se întorcă?), locul lor fiind ocupat de venetici... Actualmente ponderea populației băștinașe în REPUBLICA MOLDOVA constituie circa 53 la sută, există pericolul real ca peste patru-cinci ani aceasta să coboare sub 50 la sută, iar de aici pînă la stingerea totală a ființei naționale nu mai este decît un pas! Din simplul motiv că „eliberatorii” ne vor hotărî soarta, la urnele de vot, în condițiile cînd conaționali noștri, plecați în lumea largă, sunt scoși din viața politică. Credeți că actualii noștri guvernanți, foarte democrați și liberali, vor introduce votul electronic sau prin corespondență, asigurîndu-le acestora dreptul la vot? Eu, unul, nu cred! Lor le convine să plecăm cu toții: pe de o parte își asigură liniștea, nu mai are cine protesta; pe de alta – cei plecați trimit în REPUBLICA MOLDOVA cam trei-patru bugete anuale, anume pe remitențele acestora și se mai ține acest stat artificial; în al treilea-lea rînd, în locul

băștinașilor plecați, vin ruși...

În concluzie: existența în continuare a R. Moldova ca „stat independent” este echivalentă cu stingerea ființei naționale în aceste teritorii! Probabil că acesta și este scopul lor diabolic: să ne transforme Republica Moldovae în gubernie rusească...

R E P U B L I C A MOLDOVA nu are bază economică și nu dispune de resurse energetice și zacăminte naturale proprii, toate acestea fiind importate, costul lor depășind întreg bugetul Republicii Moldova... Pe de altă parte, numai întreținerea Președinției, Parlamentului, Guvernului, ambasadelor, a Republica Moldovaatei, vămilor, raioanelor și altor structuri parazitare ne costă peste un mld de EURO... Închipuiți-vă ce s-ar întîmpla dacă numai șase luni cei plecați peste hotare n-ar trimite încoace nici un ban: R. Moldova ar intra în colaps total!

R E P U B L I C A MOLDOVA este un stat sfîșiat, acesta nefiind în stare să asigure liniștea și concordia, lipsa unor animozități interetnice, în societate. Insecuritatea societală din R. Moldova poartă un caracter identitar, totul se învîrte în jurul unei probleme artificiale: cine suntem și ce limbă vorbim...

Nici actualii guvernanți nu sunt dispuși să recunoască oficial (în Constituție) că băștinașii acestor locuri sunt ROMÂNII și că Limba de Stat a REPUBLICA MOLDOVA este LIMBA ROMÂNĂ, astfel, pace și securitate societală în această zonă a Europei nu va fi prea curînd...

R E P U B L I C A MOLDOVA este un stat bazat pe minciună, neadevăr și valori false precum: limbă moldovenească, popor moldovenesc, popor polietnic, monumentele lui Lenin, Cotovschi, Lazo și comsomolului leninist, închinarea la biserica rusă, tancuri urcate pe pedestal și cu țevile îndreptate

spre România, pichete de grăniceri, unde se face „educație patriotică” prin proslăvirea ocupanților ruși ca apărători ai „patriei” ș.a.m.d.

E ca un castel construit pe nisip: n-are nici o șansă să stea în picioare mult timp...

Existența frontierei pe Prut, trasată de Stalin și Hitler, constituie un focar de instabilitate în Europa! Afîta timp cît va exista această frontieră strîmbă între români, nu va fi liniște și stabilitate în Europa...

Integrarea REPUBLICA MOLDOVA în UE ca stat independent – cea mai mare minciună și păcăleală pe care au promovat-o vreo dată guvernării de pe malul Bîcului... Foarte curînd își vor da seama de acest lucru și cei mai înrăiți susținători ai acestei idei, și atunci decepția în clasa politică din REPUBLICA MOLDOVA va fi cvazitotală!

Doar apariția unei noi forțe politice, care le-ar oferi oamenilor cu adevărat soluții pentru ieșirea din situația catastrofală în care se află Republica Molotov-Ribbentrop și populația acesteia, i-ar mai aduce în fața urnelor de vot!

Iar soluția pentru toate problemele existente în REPUBLICA MOLDOVA nu este decît una singură: (Re)Unirea cu Patria-mamă România, lichidarea consecințelor Pactului Molotov-Ribbentrop! Redevenind parte integrantă a Statului Unitar Român, avînd în vedere că România este membră și a NATO, și a Uniunii Europene, teritoriile românești din stînga Prutului vor deveni automat parte și a NATO, și a UE! În doar cîteva luni vor fi egalate salariile, pensiile și bursele cu cele similare din România, toți cetățenii R. Moldova vor deveni automat cetățeni ai României și, implicit, ai UE, dar cu teritorii cu tot, și nu în afara lor! În scurt timp România și Uniunea Europeană vor veni aici cu investiții masive, vor deschide sute de mii de locuri de

muncă bine plătite, astfel ca tinerii noștri să nu mai fie nevoiți să plece în lumea largă ca să-și cîștige existența, mai mult, astfel îi vom putea aduce acasă și pe cei plecați de nevoie în stăinătate! Unindu-ne cu România (în hotarele recunoscute pe plan internațional), problema Transnistriei va fi transferată în competența Uniunii Europene și a NATO, unicele forțe de pe glob, în stare să determine Republica Moldovaine Rusia să-și onoreze obligațiile asumate la Istanbul în 1999!

Curentul unionist în teritoriile românești înstrăinate prinde tot mai mult radacini: tîna generație, intelectualitatea, cei cu cetățenie română, cei plecați peste hotare..., în marea lor majoritate sunt susținătorii acestui curent.

Cine sa realizeze Unirea? Clasa politică actuală - nici într-un caz: absolut toate partidele aflate la guvernare, inclusiv PL, deopotrivă cu comunistii, sunt separatiste, se străduiesc din răsputeri să perpetueze consecințele Pactului Molotov-Ribbentrop, spre beneficiul lor și nenorocirea noastră, ai celor mulți...

A fi democrat încă nu înseamnă a fi patriot... Notiunea de patriot vine de la cuvîntul Patrie... Aici e toată problema: toate componentele AIE, la fel ca și comunistii, îi zic Republicii Molotov-Ribbentrop – Țară (Patrie), pentru aștia „Țara” se termină la Prut, în timp ce adevărata noastră Patrie este România în frontierele ei firești de pînă la ocupația rusească din 1940...

De aceea, se impune ca pe scena politică din REPUBLICA MOLDOVA să apară o nouă și veritabilă forță politică, alcătuită din tineri bine școliți și educați în spiritul Limbii Române și a Istoriei Românilor, care n-au apucat să fie contaminați de molima comunisto-sovietică, și asupra carora nu planează suspiciunea de fi colaborat cu KGB sau SIS.